

LR: Dom 2008-11-20, mål nr 13075-08

D 15/08

Revisorsnämnden (RN) är tillsynsmyndighet för godkända och auktoriserade revisorer. En revisor är enligt 28 § revisorslagen (2001:883) skyldig att låta RN vid sin tillsyn granska handlingar som hör till verksamheten och att lämna nämnden de uppgifter som behövs för tillsynen.

A-son har varit föremål för RN:s systematiska och uppsökande tillsyn (SUT, dnr 2007-907). Som ett led i denna tillsyn förelade RN, i en skrivelse daterad den 6 juli 2007, A-son att besvara ett antal frågor samt att skicka in viss dokumentation. Svaret och dokumentationen skulle ha kommit in till RN inom fyra veckor från det att hon fick del av föreläggandet. Föreläggandet skickades till A-son i rekommenderad försändelse och hon fick del av det den 24 juli 2007. Svaret och dokumentationen skulle således ha inkommit senast den 21 augusti 2007. Några svar eller någon dokumentation inkom dock inte till RN. RN förelade därför A-son, i en skrivelse daterad den 23 augusti 2007, att inkomma med svar och dokumentation enligt skrivelsen från den 6 juli 2007 inom två veckor från mottagandet av föreläggandet. A-son upplystes samtidigt om att RN kunde komma att vidta disciplinära åtgärder mot henne om hon inte följde föreläggandet. Detta föreläggande skickades till A-son i rekommenderad försändelse. Försändelsen hämtades inte ut av A-son utan kom i retur till RN den 11 september 2007. Den 3 september 2007 beviljades A-son anstånd med att besvara föreläggandet till den 1 oktober 2007.

Den 10 september 2007 mottog RN en skrivelse från en företrädare för ett bolag, rörande A-sons arbete som revisor i bolaget. Skrivelsen skickades till A-son den 13 september 2007 och hon förelades att yttra sig över den senast den 1 oktober 2007, dvs. samma dag som hon skulle inkomma med svar och dokumentation enligt det tidigare föreläggandet.

Då A-son den 1 oktober 2007 inte hade inkommit med några svar, någon dokumentation eller något yttrande förelades hon den 3 oktober 2007 på nytt att dels inkomma med handlingar enligt föreläggandet av den 6 juli 2007, dels att yttra sig enligt RN:s föreläggande av den 13 september 2007, inom en vecka från mottagandet av föreläggandet. Detta föreläggande delgavs A-son den 28 november 2007 genom stämningsman, och hennes svar skulle därför ha kommit in till RN senast den 5 december 2007. Efter att A-son hade delgetts föreläggandet förekom vissa kontakter mellan henne och RN, muntligen och per mail, rörande frågan om anstånd. Den 4 december 2007 inkom hon med en begäran om anstånd med att besvara föreläggandena med hänvisning till att hon var sjukskriven till och med den 31 december 2007. Hon beviljades samma dag anstånd till den 14 januari 2008. A-son besvarade dock inte föreläggandet inom den föreskrivna tiden och RN öppnade då detta disciplinärende. I ett beslut den 17 januari 2008 konstaterade RN att A-son, genom sin underlåtenhet att lämna de begärda svaren och handlingarna, på ett allvarligt sätt hade åsidosatt sina skyldigheter som revisor. RN meddelade henne därför varning och förelade henne samtidigt att inkomma med svar och dokumentation i enlighet med RN:s tidigare förelägganden inom femton dagar från mottagandet av beslutet. I beslutet upplystes A-son om att RN kunde komma att upphäva hennes godkännande som revisor om hon inte följde föreläggandet. A-son fick del av beslutet den 14 februari 2008 och hennes svar skulle därför ha kommit in till RN senast den 29 februari 2008. Den 4 februari 2008 mottog RN en skrivelse från en läkare, som bland annat

uppgav att A-son var sjuk och att detta var skälet till att hon inte hade orkat besvara RN:s förelägganden i tid. Läkaren föreslog att A-son skulle få ”anstånd och tillstånd att lämna in handlingar avseende ett företag i taget efterhand”. Det kunde inte utläsas av skrivelsen att A-son var sjukskriven. Skrivelsen innehöll inte heller i övrigt några prognoser rörande A-sons hälsotillstånd eller någon uppgift om att hennes arbetsförmåga var helt eller delvis nedsatt.

RN fann att det som framgick av läkarens skrivelse inte utgjorde skäl för att medge anstånd. RN meddelade A-son, i en skrivelse daterad den 21 februari 2008, att begäran om anstånd avslogs och att hennes yttrande och den begärda dokumentationen därför skulle komma in till RN senast fredagen den 29 februari 2008. RN upplyste på nytt A-son om att hennes godkännande som revisor kunde komma att upphävas om hon inte följde föreläggandet.

Den 29 februari 2008 mottog RN ett läkarintyg enligt vilket A-son var sjukskriven den 28 februari – 9 mars 2008. I en skrivelse daterad den 13 mars 2008 meddelade RN A-son att hon med anledning av detta beviljades anstånd, och att hennes yttrande och den begärda dokumentationen skulle komma in till RN senast tisdagen den 25 mars 2008, i enlighet med det föreläggande som hon hade delgetts den 14 februari 2008. Hon upplystes återigen om att RN kunde komma att upphäva hennes godkännande som revisor om hon inte följde föreläggandet. Denna skrivelse skickades till A-son per brev och per fax. Samma dag kontaktade hon RN per telefon och meddelade att hon hade för avsikt att komma in med de begärda handlingarna inom den föreskrivna tiden, dvs. senast den 25 mars 2008. Något svar på RN:s frågor, någon dokumentation eller något yttrande har dock inte kommit in till RN.

Som framgår av redogörelsen ovan har A-son vid ett flertal tillfällen underlåtit att följa RN:s förelägganden. Hon har meddelats en varning och hon har vid upprepade tillfällen fått upplysning om att RN kan komma att vidta disciplinära åtgärder mot henne om hon inte följer myndighetens förelägganden. Hon har flera gånger upplysts om att detta kan innebära att RN upphäver hennes godkännande som revisor. Trots detta har hon underlåtit att besvara RN:s frågor och inkomma med den begärda dokumentationen. Det kan tilläggas att A-son även i ett tidigare disciplinärende, dnr 2006-901, har meddelats varning på den grunden att hon hade underlåtit att besvara frågor från RN.¹

Som har framgått ovan har A-son i det här ärendet underlåtit att hämta ut handlingar som har skickats till henne i rekommenderad försändelse, och RN har därför tvingats använda sig av stämningsman för att delge henne handlingarna. Även i det tidigare disciplinärendet, dnr 2006-901, hade RN stora svårigheter att delge A-son handlingar. RN gjorde i det ärendet två försök att delge A-son föreläggandet med stämningsman, efter att en rekommenderad försändelse hade kommit i retur. När dessa båda delgivningsförsök hade misslyckats bedömde RN att det fanns anledning att anta att A-son undanhöll sig delgivning och beslutade därför att delge henne föreläggandet genom s.k. spikning enligt 15 § andra stycket delgivningslagen (1970:428). Spikningen behövde dock aldrig genomföras, eftersom stämningsmannen vid det tillfället kunde överlämna handlingarna till A-son personligen. Som har framgått ovan besvarade A-son inte föreläggandet inom den angivna tiden, och hon meddelades därför varning. Beslutet om varning skickades till henne med stämningsman. Detta delgivningsförsök misslyckades och A-son delgavs det därefter genom spikning.

RN gör följande bedömning.

Av 32 § andra stycket revisorslagen framgår att en revisor får meddelas varning om han eller hon åsidosätter sina skyldigheter som revisor. Om det är tillräckligt får RN i stället meddela

¹ Se RN:s beslut den 21 mars 2007.

en erinran. Om omständigheterna är synnerligen försvårande får godkännandet eller auktorisationen upphävas.

Som har framgått ovan är en revisor enligt 28 § revisorslagen skyldig att låta RN granska handlingar som hör till verksamheten och att lämna nämnden de uppgifter som behövs för tillsynen. Genom sina upprepade underlåtelser att lämna de svar och de handlingar som RN har begärt har således A-son på ett allvarligt sätt åsidosatt sina skyldigheter som revisor. Hon ska därför meddelas en disciplinär åtgärd. Omständigheterna måste anses vara synnerligen försvårande. Det finns därmed grund för att upphäva A-sons godkännande som revisor med stöd av 32 § andra stycket revisorslagen.

I 4 § revisorslagen anges att en godkänd revisor ska vara redbar och i övrigt lämplig att utöva revisionsverksamhet. Om en godkänd revisor inte längre uppfyller kraven i 4 § ska godkännandet upphävas, enligt 33 § första stycket samma lag. I kravet på lämplighet måste det enligt RN:s mening ingå att revisorn ska organisera sin verksamhet på ett sådant sätt att tillsynsmyndigheten utan särskilda svårigheter kan komma i kontakt med honom eller henne. I annat fall riskerar tillsynsverksamheten att försvåras eller helt omöjliggöras.

Det kan konstateras att A-son vid upprepade tillfällen har gjort sig onåbar för RN, och att hon kan därmed inte anses uppfylla kravet på lämplighet i 4 § revisorslagen. Det finns därmed grund för att upphäva hennes godkännande som revisor även med stöd av 33 § första stycket revisorslagen.

Med stöd av 32 § andra stycket och 33 § första stycket revisorslagen (2001:883) upphäver RN A-sons godkännande som revisor. Med stöd av 35 § första stycket samma lag förordnar RN att beslutet ska gälla omedelbart.

Detta beslut har fattats av stf. direktören Per Eskilsson i närvaro av avdelningsdirektören Elin Eriksson samt revisionsdirektören Kerstin Stenberg som föredragit ärendet.